

Rozeznávám

Petr Hapka

Máš
tucty známých - ale kdo tě zná?
Máš
vlastní píseň - kdo však ví, jak zní?
Máš
pocit, že jsi zakutálená.
Jak drobná mince pod rohožkou dní.

Já však rozeznávám
zvuk chůze, co se odráží
od výloh hlučných pasáží.
Tvou samotu, tvé závaží.
Já vždy rozeznávám
tvé boky, když jdeš ulicí,
tvé vlasy mezi pšenicí,
tvou vůni mezi tisíci.
Já vždy rozeznávám,
hravě rozeznávám.

Máš
pravdu - ale kdo ti za ni dá?
Máš
hlavu plnou utajených snů.
Máš
podezření, že jsi zbytečná
jak malá piha, skrytá pohledům.
Já však rozeznávám

Máš
svoje léta, právě jako já.
Máš
na čase jít vlastním barvám vstříc.
Má
lásko, nejsi neviditelná.
Já věřím, že ti budu moci říct:

Já vždy rozeznávám
tvé boky, když jdeš ulicí,
tvé vlasy mezi pšenicí,
tvou vůni mezi tisíci.
Já tě rozeznávám
jak vlčí máky v osení,
jak prsten mezi dlážděním ...
Tvá grácie se nemění
- a tu rozeznávám.